

[Sigsgaard.]

bevise af samtalen. Det kan jo ske for enhver; det er der ikke noget at sige til; det kan være rigtigt, det vil jeg indrømme; men der rejser sig jo bare et par spørgsmål. Hvis finansministeren nu har ladet sig overbevise af den samtale, som altså har fundet sted imellem den 21. august og datoen for lovforslagets fremsættelse her i folketinget, hvorfor var denne lille ændring så ikke med i det lovforslag, som folketinget fik forelagt? Eller hvis finansministeren nu vil besvare det spørgsmål med, at det kunne han ikke nå, fordi lovforslaget allerede lå i trykkeriet eller noget i den retning, så kunne man spørge: ja men hvorfor har finansministeren så ikke bebudet dette lille ændringsforslag i sin fremsættelsestale? Det kunne han jo have gjort, eller han kunne bare have nævnt det, da sagen var til første behandling, men så vidt jeg erindrer, blev der ingenting sagt. Eller hvorfor har finansministeren så ikke i det mindste fremsendt ændringsforslaget til folketingsudvalget uden videre? Hvorfor skulle der et spørgsmål fra folketingsudvalget til? Det forekommer mig besynderligt, og hvis der ikke har fundet en underhåndsförhandling sted mellem finansministeren og visse udvalgsmedlemmer — og jeg tvivler altså på, at det kan være gået til på den måde — så tyder alt jo på, at der er visse udvalgsmedlemmer, der har haft lige så god forbindelse med erhvervenes skatteudvalg og måske bedre forståelse for deres problemer, end finansministeren har haft det.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg ville da være naiv, hvis jeg sagde, at jeg ikke havde kontakt med udvalgsmedlemmerne vedrørende et spørgsmål af denne karakter, og jeg skal da ikke bestride, at der kan være udvalgsmedlemmer, der har glimrende kontakt med erhvervenes skatteudvalg; det er jo ikke nogen forbryderisk mafia eller noget lignende, som man skal holde sig fra.

Alt det vil jeg da slet ikke bestride, men jeg vil gerne sige, at når jeg ikke var overbevist, da jeg fremsatte lovforslaget, var det,

fordi den pågældende samtale først fandt sted den 7. oktober. Jeg havde altså ikke den viden og det kendskab til sagen, som jeg fik ved samtalen, da jeg fremsatte lovforslaget her, og da det var til første behandling den 13. oktober, var mine overvejelser ikke afsluttet vedrørende samtalen fra den 7. oktober.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes med 85 stemmer mod 45.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 122 stemmer mod 9.

Ændringsforslag nr. 1 og § 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 2 betragtedes som
vedtaget med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 3.

§ 2 i den ændrede affattelse
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af forurening [af Kampmann m. fl.]

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VII) findes i tillæg A, sp. 1513, fremsættelsen i tidenden sp. 1462):